

klarer ikke Sagen; i den Henseende er det private Initiativ ikke tilstrækkeligt, og fra Lovgivningsmagts Side er der hidtil ikke gjort saa grumme meget. Vil man dette Skadedyr, jeg kan gerne sige denne Landeplage, til Livs, vil det være nødvendigt, at ogsaa Lovgivningsmagten bidrager noget dertil.

Som det vil være i ærede Medlemmers Erindring, indbragte daværende Indenrigsminister Bramsen i 1901 et Forslag lignende det, som vi have liggende for os. Dette Forslag naaede til 1ste Behandling og gik saa i Udvalg, men det kom ikke fra Udvalget og blev altsaa ikke til Lov. Under Finanslovens 2den Behandling i Fjor hørte vi fra den ærede Ordførers Side, at der havde været et Samraad mellem Finansudvalget og den daværende Indenrigsminister, den nuværende Kirkeminister, om dette Spørgsmaal, men denne Forhandling havde ikke ført til noget Resultat. Mine Medforlagsstillere og jeg indbragte saa i afvigte Marts Maaned et Forslag lignende det, som her foreligger. Men det var jo paa et sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, og forskelligt andet Arbejde førte med sig, at Forslaget ikke naaede at komme til 1ste Behandling. Nu have vi i Aar atter indbragt Forslaget, og endelig i Dag ere vi naaede til at faa en 1ste Behandling af dette. Forslaget er nu indbragt af Medlemmer af alle Partier i dette Ting, hvilket jeg mener varsler godt for dets Gennemførelse, og jeg mener for Resten ogsaa, at der nu har været talt saa meget om denne Sag, at det kunde være ganske rart, om vi kunde faa en Lov vedtagen om denne Sag nu i denne Samling. Som jeg udtalte før, er der bragt store Ofre fra privat Side.

I 1898 stiftedes der her i Landet af Justitsraad Zuschlag en Forening til Rotters Udryddelse. Denne Forening talte indtil i Fjor 2,500 Medlemmer, og iblandt disse vare ikke mindre end 32 Stats- og Kommuneinstitutioner, 58 Købstadkommuner, 43 af Landets største Banker og Sparekasser og Kreditforeninger og endelig henved 200 private Institutioner og større Aktieselskaber. Disse have tilsammen i de forløbene Aar bragt Foreningen en gennemsnitlig Indtægt af ca. 9,000 Kr., hvorved der selvfølgelig kan udrettes en Del. Og efter at Forslaget blev fremsat her i Fjor, vandt Sagen rundt om i Landet noget mere Interesse, og der meldte sig en større Tilgang til Foreningen, nemlig 1,400 à 1,600 Medlemmer, som have til sagt Bidrag i Tilfælde af, at en saadan

Lov kan blive gennemført. Naar disse Bidrag blive lagte sammen med det, som er ydet fra tidligere Medlemmers Side, vil det løbe op til henved 30,000 Kr., saa det er et stort Offer, der er bragt fra privat Side, og det er derfor dobbelt rigtigt, at Lovgivningsmagten tager Sagen i sin Haand og bidrager, hvad den formaar, til at vi kunne faa løst dette Spørgsmaal paa en, jeg kan gerne sige paa en for Folk og Land værdig og fordelagtig Maade. Foreningen til lovordnet Udryddelse af Rotterne har gjort gentagne Forsøg paa at indsamle Rotter. I 1899 blev der her i København i forholdsvis kort Tid, jeg tror, det var 18 Uger, indsamlet ikke mindre end 103,000 Rotter; i Maribo blev der i Løbet af et Aarstid indsamlet en meget stor Mængde, og forskellige andre Steder har man gjort Forsøg i lignende Retning. Men disse private, som tage fat paa denne Sag, blive kede deraf, naar der ikke foreligger en Lov, som ordner Forholdet i det hele, idet de sige: Hvad kan det hjælpe os, at man nu fanger Rotterne her i denne By, naar de saa komme igen fra andre Byer og søge derhen, hvor man nu har gjort Forsøg paa at udrydde dem?

Naar vi fik det ordnet saaledes, at der foretoges Indsamling af Rotter hele Landet over, er det ganske sikkert, at det vilde have sin store Betydning. Blot dette, at Rotterne ikke noget Sted have et Fristed, fører med sig, at Formerelsen bliver mindre, da disse Dyr saa vel som næsten alle andre Dyr fordre Ro hertil; (naar de intet Fristed have, blive de forstyrrede, og derved vil Rotteformerelsen aftage for en ikke ringe Del. Og det, at Hundrede Tusinder og atter Hundrede Tusinder af Rotter ganske sikkert ville blive indsamlede Landet over, vil jo heller ikke bidrage saa ganske lidt til Formindskelse af Rotteplagen i det hele. Der er fra forskellige Sider og fra ærede Medlemmer af dette Ting i disse Dage sagt mig, at det jo er mange Penge af ofre paa denne Sag. Det er jeg enig med ærede Medlemmer i, at det ikke er saa ganske faa Penge, som der her foreslaas givne i Tilskud til Kommunen til Indsamling af Rotter. Men jeg mener slet ikke, at dette er for meget, naar man tager i Betragtning, hvad Rotterne æde. I Fangenskab f. Eks. fortærer en Rotte $\frac{1}{4}$ Pund Korn daglig, og rimeligvis fortærer den adskilligt mere, naar den er i Frihed. Regne vi saa f. Eks., at der paa en Gaard blot findes 50 Rotter — og der findes vel nok Gaarde, hvor der ikke er saa mange, men